

Foto: Radu DUMITRU

La împărțirea pământului...

Ar trebui să fie bucurie și jocuri și cîntece, ar trebui ca satele să fie copleșite de aerul marilor sărbători, acum că „se dă pământ”, dar nimic din toate astea nu este de găsit în județul nostru. Țăranii neliniștiți, cu mințile roșe de întrebări fără răspuns, asaltează primăriile și primarii în fiecare zi, cu sufletele tot mai pline de îndoială. Motivul e simplu: au băgat terenuri în colectivă, nimeni n-a cărat din satele lor pământ cu roaba și, totuși, acesta NU MAI ESTE CÎT A FOST! Cu cît satul e mai aproape de unul dintre orașe, cu atît situația e mai gravă. „Tovarășii” le-au năpădit pământul cu ferme ale partidului, cu I.A.S.-uri, cu tot felul de „stațiuni de cercetare” ..., de la care să se poată aproviziona cu de toate fără ca mașinile sau pantofii lor să se murdărească cu noroi. Prin lege, toate acestea vor rămîne în „proprietatea statului”, țăranul putînd deveni „acționar”. În aceste sate abia dacă „este pământ”, ca fiecare dintre foștii cooperatori să primească a treia parte din cît au avut, neputînd fi vorba ca alte categorii de doritori, îndreptățiți de lege, să poată spera măcar în comunistă bucată de 5 ari ... Și, totuși, acestea sînt satele din care au migrat spre oraș cei mai puțini țărani, sînt satele unde forța de muncă agricolă are o medie de vîrstă cu mult sub 50—60 de ani. În zonele îndepărtate de oraș pământul este tot cam atît cît a fost, dar aici nu prea mai are cine să-l lucreze. Adevărații țărani au murit sau sînt atît de bătrîni încît visul lor este să reușească să-și tragă zilele cu amărîta de pensie pe care o au.

Mare parte din pământul pe care se vor da titluri de proprietate nu va fi luat de „titulari”, ci de moștenitorii acestora, foarte numeroși pentru că aparțin unor generații în care să ai pământ și să ai copii erau două coordonate esențiale. Bucățile de pământ și așa mici și săracite se vor împărți și se vor tot împărți, pînă cînd suprafața lor efectivă va fi doar simbolică. Mulți moștenitori revendică acum pământ fără a-și pune problema cum și cu ce îl vor munci, văzînd în acordarea titlurilor de proprietate mai mult „o pomană ce nu trebuie pierdută”, decît șansa de a munci și cîștiga. Cine va lăsa locul de muncă din oraș și mizerul apartament pentru a se reîntoarce la țară ca să muncească ... 5 000 m.p. de pământ? Și cîtă producție ar putea scoate de pe suprafața minoră ce i se va acorda, fără unelte serioase, fără îngrijămintă și fără o experiență pierdută de decenii printre blocuri? Așa că, de ce s-ar întoarce?

Am văzut satele Sibiului în cîteva zile în care mirosul de primăvară a coborît odată cu aburii de ceață peste ele. Aburi la fel de denși ca cei ce plutesc în mințile multora dintre noi ... Și, vorba unui primar, găsit în cizme de cauciuc țesălînd liniștit o vacă: „Legea asta miroase a comunism de la o poștă și nu face altceva decît să arunce praf în ochii oamenilor. Cine poate trăi mîncînd praf?” ...

Prin multe sate din județ țăranii n-au nici măcar pungi ca lumea ca să-și ducă acasă pământul „ce-l vor primi”, de parcă n-ar fi din vecie al lor, ca întreaga noastră Istorie!

Eugen IORDĂNESCU

CUGETUL ZILEI

„Ne mai rămîne o singură clasă pozitivă, pe al cărei spate trăim cu toții — ȚĂRANUL ROMAN. Să vedem acum, cum ne silim din răspuțeri de a o nimici și pe aceasta, cum am nimicit pe celelalte și împreună cu ea statul și națiunea”.

MIHAI EMINESCU

ANUNȚ

Cei îndreptățiți pentru constituirea și reconstituirea dreptului de proprietate, conform Legii fondului funciar, își pot procura FORMULELE TIP necesare de la sediul redacției noastre, zilnic între orele 8—14.

DIN SUMAR:

- Avem țărani, n-avem pământ (pag. 2)
- Cereri de înscriere în C.A.P. (pag. 2)
- Oaspeți belgieni la Sibiu (pag. 3)
- Inchiziția în „Epoca de aur” (pag. 3)

ŞELIMBĂR

Comuna Şelimbăr (cu satele Şelimbăr, Veştem, Bungard şi Mohu) este cu siguranţă una dintre cele mai avansate, în ceea ce priveşte lucrările preliminare pentru aplicarea Legii fondului funciar. Încă înainte de publicarea ei în Monitorul Oficial, la primărie se aflau strinse aproape toate cererile, se făcuse evidenţa cererilor de înscriere în C.A.P. şi a inventarelor cu care oamenii au intrat în cooperativă. Din evidenţele preliminare rezultă că în toate cele patru sate comisia de specialitate va avea de soluţionat probleme extrem de serioase. În Şelimbăr cam 70 la sută din actualii locuitori au venit din alte părţi şi ar dori pământ. Săii, majoritari până la binefacerile comunismului, au fost desproprietăţi şi pământul lor a fost atribuit românilor şi ţigănilor înainte de colectivizare. Aceştia din urmă sînt îndreptăţiţi la titluri de proprietate după noua lege, proprietarii de drept avînd doar o prioritate teoretică de a primi pământul, ce va rămîne la dispoziţia comisiei. Şi la Şelimbăr nu va rămîne nimic...

Sute de hectare din terenurile de pe teritoriul comunei au fost luate de către tot felul de ferme sau staţiuni ciudate, mai toate falimentare ca producţie (I.A.S. Dealul Ocnei, S.C.P.S.

Şelimbărenii ar avea nevoie pentru reconstituirea dreptului de proprietate de aproximativ 580 ha de arabil, dar nu dispun de el. La Mohu situaţia rămîne delicată, ca şi în ce-

nu acţiuni, că nici nu ştim ce-sălea. Să vie domniile aici să ne înţelegem". Dar „domniile” nu vor veni şi legea nu are nici pe departe stipulaţii care să permită punerea în practică a

mite oamenilor să fie şi angajaţi şi agricultori. Dacă vor avea pământ... Dar nu vor avea! Aplicînd legea în litera şi spiritul ei, mult pământ va reveni celor care nu mai locuiesc în comună. Actualii localnici, veniţi din diverse zone ale ţării, vor avea şi ei pământ, dar la sute de kilometri. Ce va urma? Arenda? Vinzarea pusă sub semnul întrebării de dreptul de preemţiune?

Ţăranul mai are încă răbdare, dar prin jurul primăriilor a început deja să miroase a 1907... Ferească-ne Dumnezeu, că din partea „domnilor”...

Avem ţărani, n-avem pământ!

O.C. Cristian, fermele legumicole etc.). O altă parte din teren se află acum sub construcţiile din zona industrială ce mărgineşte comuna. Schimburi între C.A.P. Şelimbăr şi C.A.P. Sibiu au contribuit şi ele la necazurile actuale.

De la primarul comunei, dl. Tiberiu Vecerzan, aflăm că dacă ţăranii care au intrat cu teren în colectivă vor putea primi jumătate din cît au avut, va fi un caz fericit. Pentru Veştem este greu chiar de imaginat cum se vor da titlurile de proprietate, peste 800 de ha din zona Balta Neagră nefiind disponibile după noua lege. În Bungard cererile depuse însumează cam 600 ha, iar după lege se dispune doar de 96,5 ha arabil şi 22 ha cu alte destinaţii.

lelalte sate, chiar dacă se reuşeşte desfiinţarea fermelor intercooperatiste total nerentabile (C.A.P.-urile nu împart de pe urma lor ciştiguri, ci pierderi cifrate pentru fiecare de sute de mii anual).

Ţăranul este, totuşi, răbdător şi dispus spre concesii. Tănase Gheorghe din Bungard (cel desemnat de obşte pentru a strînge cererile) ne spune: „Să ţii şi fermele ce-or ţine ca să-şi poată face năcazul, dar să ne dea şi nouă dreptul nostru ca să putem împăca oamenii. Să nu fie unul sătul de tot şi noi iar să rămînem muritori de foame. Dacă va fi cum vor „ei”, io le-am spus la oameni că nu ne dă mai mult de 50 de ari. Asta-i bătaie de joc. Nouă ne trăbă pămîntu' nost,

punctului de vedere al ţăranului.

Zona Şelimbăr a fost renumită pentru legumicultură. Şi după cooperativizare aici n-au încetat să existe ţărani adevăraţi. Apropierea de oraş per-

- Acesta este rostul nostru -

În etapa actuală, a mai acţiona pe plan politic şi economic după şabloanele falimentare ale comunismului, desconsiderînd evoluţia firească a societăţii moderne pe care vrem să o realizăm, nu-i este permis nimănui. Cine nu vrea sau nu poate să se adapteze ideii liberalismului, factor de progres şi dezvoltare, trebuie să se dea la o parte, pentru că altfel împiedică dezvoltarea forţelor creatoare pentru o ţară liberă şi democratică.

Cine nu se autoexcluce va fi exclus.

Nu vrem să întîrziem pe prăguri neocomuniste, aşa cum mai vor unii astăzi. Toţi adepţii liberalismului sînt chemaţi să lupte împotriva acestor stări de lucruri, împotriva balastului neocomunist, a rezidurilor comuniste impregnate timp de o jumătate de secol, ce au otrăvit şi continuă să otrăvească naţiunea română. Aceiaşi cameleoni încearcă să frîneze prin toate mijloacele triumful Libertăţii, Democraţiei, Bunăstării României într-o mult visată „Casă comună Europeană”.

Soluţia general acceptată e cea liberală. Chiar dacă se găseşte sub forme diferite, sau, mai ales, sub nume diferite, ea există peste tot în lumea liberă, indiferent de numele partidelor ce o susţin.

Democraţia nu se negociază, ea este una singură, cea care garantează libera exprimare a opiniilor, dezvoltarea libertăţii umane şi care asigură drepturile acestei personalităţi, în toate domeniile de activitate: social, cultural, economic şi politic. Numai societăţile care au aceste deziderate umane aduc bunăstare, deci bogăţie.

Nu există nicaieri în lume o ţară care să se conducă după principii şi structuri comuniste (neocomuniste) şi să producă totuşi bogăţii.

România nu a fost, nu este şi nu va fi niciodată un stat comunist. Ciuma roşie impusă şi adusă de şenilele tancurilor sovietice va fi distrusă definitiv de pe aceste meleaguri unde vor trona doar forţele creatoare ale adevăratei Democraţii.

Acesta este rostul nostru, al purtătorilor ideilor liberale.

În Europa, prin NOI ÎNŞINE şi prin toţi cei ce apără viitorul României!

secretar executiv P.N.L. Sibiu
Dan NEACŞU

Promisiuni – speranţe – deziluzii (III)

O LIPSĂ TOTALĂ DE APĂ LA ROBINETELE UNUI ORAŞ (mare) ARE URMĂRI CATASTROFALE similare unui război, uneori chiar mai grave făcînd posibilă apariţia celor mai înspăimîntătoare boli.

După toate previziunile specialiștilor, rezervele de apă ale Sibiului sînt aproape de epuizare. Zăpada căzută de curînd nu rezolvă problema. Gîndi-

diţi-vă cum vom trăi cînd la robinetele noastre săptămîni sau luni de zile nu va curge nici o picătură de apă (?) Au în vedere oficialităţile locale asemenea situaţii? Nu putem lăsa totul în grija naturii!

În această situaţie se impune (cu echipe specializate şi autorizate) o verificare şi stopare a tuturor pierderilor din reţeaua de apă (locuinţe, întreprinderi, conducte subtera-

ne, robinete defecte etc.).

În problema apei se cunoaşte situaţia din şcoli şi alte instituţii publice?! Acestea ar trebui dotate cu pompe şi „rezervoare tampon”.

Se poate spune public cu cît a crescut consumul la gaz în cartiere de cînd nu se mai furnizează apa caldă? Ne gospodărim prost şi „ne scumpim la tărîţe”.

Valer PAŞCANU

Cereri de înscriere în C.A.P....

Moş Gheorghe Pop Vasu are acum 71 de ani. Bătrînii spun că „pe vremea lor” era om cu gospodărie de frunte în sat... Acum îl găsim ajutînd unor săteni la tăiat lemne cu motorul. S-a înscris şi el în C.A.P. în 9 iunie 1950, într-o vară care-i va rupe viaţa...

„Cerere

Către comitetul central P.M. Bucureşti
Eu subsemnatul Gheorghe Pop Vasu din comuna Arpaşu de Jos, judeţul Făgăraş în organizaţia Frontul Plugarilor din anul 1941. Fiind convins de importanţa şi avantajele muncii în colectivă şi prin munca depusă de agitarii (s.r.) sunt hotărît să intru în colectiv ce se va înfiinţa în Arpaşu de Jos cu inventar viu şi mort.

Posed pămînt arabil 1 hectar şi jumătate şi finat şi mai posed 2 vite trăgătoare.

1 plug
1 grapă
1 car
Braţe de muncă eu şi soţia.
Azi, la 9. VI. 1950”.

De ce mai lucrează Gheorghe Pop Vasu la 71 de ani prin sat şi cum a ajuns în colectivă aflăm chiar de la el: „Eu am avut mu-

mă vitregă şi ea o cîntat în casă. Tata n-o vrut să-mi dea vite, o zis să aducă muierea mea din Recea, de unde-i de loc şi să intru în colectivă că el nu-mi dă nimic. Muierea o adus vitele cu care am intrat şi eu am avut pămînt de la muma mea bună. Am intrat în colectivă ca să nu mai plătesc impozite şi alte cele, că plăteam vreo trei mii de lei (de la primar aflăm că un maestru bun ciştiga în acel timp cam 300 de lei — n.r.). N-am avut ce face că de aia am intrat. Da' după doi-trei ani i-am lăsat cu vite şi pămînt şi m-am dus în fabrică să ciştig şi io o pită şi să am o pensie la bătrîneţe. Altfel ce mîncam io acum? Şi aşa după 37 de ani de lucru ca operator la Combinatul Chimic Făgăraş am pensie 1200... Am făcut şcoală la bătrîneţe, ca să poci lucra. Nu şti tu copile ce-i aia să faci şcoală bătrîn şi în timpul lui Ceauşescu ca să ai o pită pe masă... Acuma vreau să-mi iau pămîntul îndărăpt. Io nu ştiu dacă-l mai poci lucra, da' las la copii... Am trei băieţi şi două fete, da' numa' ficiorul îl am în sat, restu'-s la oraş, domni. Să-l lucreze dacă vrea, dacă nu, treaba lor. Io le dau dreptu'...”.

Comentarii? O viaţă de om...

„Dumnezeu” şi primăriile comunale

La nivel de vorbă, democraţia noastră ultra-originală este superbă. La nivel de faptă? Haos, dezorganizare, inactivitate. Cei care doresc să facă ceva sînt îngrădiţi de lege, puterea executivului nu are cu adevărat cadrul legal de desfăşurare. Primăriile comunale nu sînt străine de această situaţie. Păcat de primarii care vor să facă ceva, lumea nu-i ascultă, bani nu sînt...

ŞEICA MARE

Opriş Ioan — primar: „Lumea cere pămînt, unii au intrat în locurile mărginaşe şi acolo unde s-a putut şi au arat fostele pămîniuri. Legea fondului funciar vine tîrziu. Toţi vor să intre în posesia pămîntului. Nu au existat abuzuri”.

Faloba Zaharie — vice: „Probleme avem la Buia, care este împărţită în tabere şi unde situaţia este mai greu de rezolvat.

Clădirile din comună, drumurile, podurile sînt bine întreţinute. Ne lipsec banii ca

să facem tot ce am dorit. Oamenii nu ne prea ajută. Nimeni nu mai vrea să facă nimic pentru comună şi de dragul primăriei nu mai mişcă nimeni.

Dorim să construim o centrală telefonică automată cu ajutorul D.J.P.Tc.-ului, să renovăm Căminul cultural, deosebit de necesar comunei”.

Gligorea Liviu — inginer, Ocolul agricol Şeica Mare: „Treburile nu merg foarte bine. Lumea nu-i prea lămurită şi ne-ntreabă. Necazul este că nici noi nu sîntem lămuiriţi asupra unor lucruri, rămase nelămurite şi la alte nivele.

S-au executat lucrări agricole de fertilizare, ceva arătură şi păioasele însămînţate. Partea proastă este că terenurile au fost păşunate de oi după bunul plac al ciobanilor.

Dacă înainte se mai temeau de lege, acum nici nu le pasă. Am avut din acest motiv pagube destul de importante.

Sperăm ca lucrurile să se așeze într-un făgaş normal, rămîine de văzut cum va arăta „normalul” în situaţia aplicării Legii fondului funciar.

Poate își amintește Dumnezeu şi de primăriile comunale, că alții nu au timp”.

Dan Ioan BOGDAN

Pagină realizată de
EUGEN IORDĂNESCU

Oaspeți belgieni la Sibiu

Astăzi Prefectura din Sibiu a primit o vizită neobișnuită: delegația belgiană condusă de dl. Alfred Vansina, primar al orașului Leuven (Burgemeister van Leuven) și vicepreședinte al landului Brabant.

Interes pentru România exista în Belgia și înainte de evenimentele din decembrie '89. Belgia a fost una dintre țările care au ripostat cel mai energic la tentativa lui Ceaușescu, de distrugere a satelor românești. După revoluție, din orașul Leuven au ajuns în Sibiu până în prezent două delegații împreună cu transporturi de ajutoare consistente pentru Sibiu și Cristian; prima dată, concretizate în alimente, medicamente și haine; a doua oară în lenjerie, cărucioare și medicamente pentru azilele de bătrâni și casele de copii orfani din Orlat, Săliște și Sibiu (de pe str. Hegel).

De această dată, ciștigul pentru Sibiu și Cristian a vizat dimensiunea profesională și culturală. Astfel, comuna Cristian a primit aparate pentru controlul nutrețului la animale, iar dispensarul de acolo un scaun stomatologic și un important stoc de medicamente. Liceul „Gheorghe Lazăr” din Sibiu a fost beneficiarul, unui volum de dicționare și cărți în valoare de 30 000 franci. Iar pentru

Universitate, oaspeții noștri au adus două calculatoare, un computer, un video și o mașină de analiză a furajelor. Pentru toate acestea oficialitățile belgiene au primit mulțumiri din partea d-lui prefect, a d-lui primar din Cristian și a domnului rector al Universității sibiene. Dl. rector a apreciat valoarea totală a aparatelor intrate în dotarea Universității la cca. 40 000 dolari, considerând totodată că este vorba de primul ajutor concret de după revoluție, cu atât mai mult cu cât respectiva instituție trece printr-un moment delicat din punct de vedere material. Dl. prefect a arătat că în acest moment binevenite sînt inițiativele menite să ridice în România baremul muncii, în timp ce dl. primar din Cristian a demonstrat calitatea sentimentelor celor din Cristian față de belgieni, prin exemplificarea reușitei reprezentate de programul cultural dat în cinstea lor.

Indiferenți la politică, cei din Brabant vor ajuta și pe viitor județul nostru, cel puțin ca o recunoaștere a faptului că în 1940, la invadarea Belgiei de către Germania, România a trimis ajutoare Belgiei. Documentul care atestă acest fapt, aflat în păstrare în Belgia, este semnat de... Ion Antonescu.

Lucian FILIP

Ciudățeniile unui primar

— interviu cu dl. PETRU BOGDAN, primarul comunei Arpașu de Jos —

— Cum ați ajuns primar?

— Motivul o să vi se pară ridicol: aveam două vaci și nu avea cine să le dea drumul în ciurdă, că pe strada noastră nu prea mai aveau mulți vaci. Nu e cum a scris în TRIBUNA, n-am vrut eu să fiu primar. Și asta se vede, că la noi a fost printre ultimele comune unde s-a numit primarul. Eu am venit de la Mirșa pentru motivul pe care vi l-am spus. De la 25 decembrie 1987 până la 1 februarie 1990 am fost președintele cooperației de aici. Cine zice că am făcut rău sau bine, sau n-am făcut nimic să treacă mai întâi prin comună. Eu am fost ales de oameni și am rămas pentru că prefectura n-a schimbat încă un primar ales de oameni.

— Care sînt relațiile dumneavoastră cu F.S.N.?

— Nu avem nici un fel de relații. Eu nu știu pe nimeni din comună să fie membru al F.S.N., dar au simpatizanți. Deși au început și în sate să piardă din popularitate. La vot, de fapt, oamenii n-au votat partidul, ci pe Iliescu și Roman. Am discutat cu mulți și m-am convins de asta.

— Totuși sînteți un primar F.S.N....

— O spun cîntit: îmi pare că nu! Eu sînt un primar ales de oameni și nu numit de F.S.N. Asta este...

— Mi-ați spus că citiți ROMANIA LIBERĂ, RADICAL, LUMEA AZI. Deci cam presa numită „de opoziție”...

— În campania electorală eu am crezut că cel mai bun par-

tid nu este F.S.N., ci P.N.T., care a promis improprietărea, adică chiar ce vrea țărânul român.

— Cu cine ați votat?

— Am votat cu Rațiu la președinție și cred că n-am făcut rău. Cîmpeanu mi s-a părut cam „jigodie”, chiar dacă nu asta e cuvîntul. Prea s-a dat cu Iliescu... Dar am votat și cu P.N.L. Rațiu mi-a plăcut că zicea lucrurilor pe nume, oblu și fără ascunzături... Îmi place aripa tinăra de la P.N.L., îmi pare că știu mai mult ce vor...

— Cum apreciați situația din țară?

— Dezastruoasă! S-au plătit salarii mari fără muncă, s-au deschis granițele pentru bișnițari ca să vîndă cu Dacia ce nu se putea vinde cu trenul, s-au făcut pensionări anapoda și o liberalizare a prețurilor care nu face decît să ne ardă la buzunar. Fiecare face prețuri cît mai mari ca să poată plăti salarii...

— De ce vă e cel mai frică acum?

— De nimic! La noi sînt sigur că satul se pune pe roate dacă se dă înapoi pămîntul în maximum 3 ani. Industria încă n-o vîd bine nici în 10 ani, se bazează tot pe fabrici uriașe. De ce s-or fi transformat acești uriași în societăți pe acțiuni, ca să schimbe doar titlul? Ar trebui dat la oameni nu 30 la sută, ci 80 la sută pe bonuri de valoare și să se privatizeze pe secții și ateliere...

— Ce iubiți cel mai mult?

— Șahul, sportul și oamenii care-și vîd de treabă și de munca lor ca lumea.

— Sînteți un bun primar?

— Asta n-o pot spune eu, s-o spună oamenii din comună!

— Sînteți un rău primar?

— Tot lumea... Oricum, mai mult de 80 la sută nu voi candida dacă se fac pînă la urmă alegeri locale. Eu cred că e mai bine să muncești, decît să aștepti să-ți dea statul salariu...

Economia de bîlci

Sîntem un neam oropsit. Ne-am obișnuit cu răul ca lanțul cu dulăul. Am acceptat cu lehamite sau cu stupefacție cele mai aberante hotărîri ale defunctului regim, care ne-a pricopsit printre multe altele și cu bazacomia numită alimentație științifică, „originară”, ale cărei rămășițe au dăinuit pînă în vremurile noastre. De „exemplu”: gustările pe care le poți cumpăra pe trotuar, în fața restaurantului „Dunărea”. Gustări pe care le mîncîm în picioare, pe frig și zloată. Culmea e că ne-am obișnuit în asemenea hal cu atari situații încît ni se par absolut firești. Căci ne complacem să trăim ca neoamenii. Rămîbind complicități celor care ne mîncă zilele.

Ovidiu TOMULEȚIU

INCHIZIȚIA ÎN „EPOCA DE AUR” IV. Anchetatorul cu fața umană...

„recunoaștere” va reuși să scape din ghearele tortionarilor. Promisiune care, combinată cu alte mijloace machiavelice, i-a și făcut-o maiorul Balici — atît lui I.P., cît și soției acestuia.

„În aceeași zi am fost dus la Procuratură de către Crișmaru, cu mașina circulației, pîzit de subofiterul Simion. Mi s-au pus cătușele la mîini. Mașina a condus-o ofiterul Tripon. Dl. procuror a citit declarația ce i-a fost prezentată, dată maiorului Balici și mi-a spus: „Dacă așa stau lucrurile, îți asigur condamnarea la locul de muncă”. Am mai făcut completări la declarație, consemnate de dl. procuror:

„... Declarația dată la procuratură în 1 octombrie 1988, nu corespunde adevărului. Adevărul l-am declarat în 4 octombrie 1988 și respectiv azi, în declarația scrisă personal de mine și pe care o mențin”. (Fila 86 și următoarele din dosarul de cercetare). Sînt apoi detaliate date de recunoaștere a versiunii cu autocamionul, consemnate în prezența avocatului numit din oficiu și a unui martor asistent. În aceeași zi se emite un nou mandat de arestare preventivă pe timp de o lună. Tortionarii aveau de acum timp să răsuflă ușurați, că scapă de un AN-eu, să-și vadă de alte „cercetări”, pentru asigurarea „ordinii și liniștii publice”.

În 18 octombrie 1988 cetățeanul-domn-tovarăș-milițian-polițai Crișmaru, redactează referatul de terminare a urmării penale și propune: scoate-

rea de sub învinuirea de ucidere din culpă și învinuirea inculpatului exclusiv pentru infracțiunea de părăsirea locului accidentului. Referat însoțit de procuror, prin rechizitoriu din 21 octombrie 1988, aprobat de procurorul șef județean. Și aici se cuvine să-l acordăm o notă de apreciere domnului procuror Vestemear care dispune: Citarea inculpatului din arestul I.M.J. Sibiu, precum și a martorilor Antonescu Elena și Lazea Gheor-

ghe. Subliniere cu o semnificație aparte, rog cititorii să aibă răbdare.

„În timp ce eram arestat, familia a făcut demersuri la conducerea județenei de partid. Ca urmare, în data de 6 octombrie 1988, am fost scos din arest și condus la etaj într-un birou. Se aflau acolo anchetatorul Crișmaru, șeful Serviciului cercetări penale, maior Balici și instructorul cu probleme speciale de la comitetul județean Boșoteanu Ioan”.

(va urma)

A consemnat,
Constantin MICA

din partea Ligii pentru Dreptate Sibiu

Banii noștri, apa voastră?

Locatarii blocului 23 (fost P2) din str. Mihai Viteazul ne-au trimis la redacție „o plîngere arzătoare”, prin care ne aduc la cunoștință nereguli referitoare la modul în care se încasează taxele de întreținere. Știm cu toții că sibiienii nu s-au mai întilnit de luni de zile cu apa caldă, că apa rece curge... cînd pică, că temperatura din camere este direct dependentă de soarele cu dinți care apare sau nu... Dar taxele au rămas aceleași sau chiar au crescut! În blocul în cauză s-a plătit suma de 450 de lei pentru o garsonieră, în timp ce în blocul P1 s-au plătit 405 lei pentru un apartament de două camere și două persoane.

Semnalul de alarmă ne-a fost remis sub formă de „scrisoare deschisă”, dar fără a avea „adrisant”; oamenii nici nu mai știu cui să se plîngă toată lumea dînd din umeri cînd e vorba de necazurile altuia. Căzul relatat nu este unic, la plată existînd diferențe nu doar între blocuri, ci și între cartiere. Nu există, în schimb, diferențe de confort și nici diferențieri între apartamente. La etajul IX, de exemplu, chiar dacă nu ai apă rece deloc o plătești ca și cel de la parter, unde „se mai găsește”. Administratorii blocurilor afirmă că nu au nici o bază legală pentru plată diferențiată, în timp ce primăria spune tuturor că administratorii sînt de vină...

Se va supăra, oare, domnul primar al Sibiului dacă-l adresăm personal această „jالبă”? Și chiar dacă se va supăra, sperăm că va răspunde tot prin presă, cu toate că legea comunistă ce obligă instituțiile la răspuns în scris la sesizările din mass-media într-un termen stabilit nu mai funcționează...

E. I.

„Am fost scos la raportul maiorului Balici, în 4 octombrie, imediat după ora 7,00, condus într-o cameră de anchetă de pe arest. Un civil m-a întrebat: „Mă cunoști?”. Nu. „Eu sînt maiorul Balici”. Mi-a dat hîrtie și pix, cerîndu-mi „să declar tot adevărul”. Dînsul mi-a dictat cum să formulez, astfel încît versiunea cu autocamionul să pară cît mai naturală. De mai multe ori m-a atenționat: „Măi băiatule, ori unde te-ai duce, eu nu recunosc că te-am învățat. Dacă vrei să iasă bine, așa să susții oriunde, cum îți spun eu acum”.

În declarația amănunțită, dl. I.P. își argumentează modul cum a ajuns în situația de a accepta — contrar adevărului și voinței sale — regia cu autocamionul. Acceptarea rezultă în urma presiunilor fizice și morale, mai cu seamă psihice, exercitate cu persuasiune asupra sa, de către maior Balici și col. Popa Gheorghe (episod asupra căruia revenim. Merită). Un extras din declarația domnului I.P. este edificator: „Pe arest Nan Luca a fost învățat de același Nedelescu să recunoască fapta, așa cum va fi sfătuit de miliție (căpitan Vasiu), că numai așa are șansa de a-l pune în libertate... după care să declare totul la Procuratura Militară Brașov. Nan Luca s-a conformat îndemnurilor lui Nedelescu și într-adevăr a fost eliberat din arest la 3 octombrie 1988, fiind apoi judecat în stare de libertate”. Ce a făcut în plus Nan Luca (și părinții lui) pentru a realiza această performanță, este un alt hătîș... și nu ne propunem să-l descifrăm. Domnul I.P. avea deci un exemplu viu și palpabil, în persoana lui Luca Nan, creîndu-i-se imaginea clară și sigură că numai prin

Societatea Comercială Transcom S.A. Sibiu

organizează în data de 15 martie 1991, licitarea spațiilor din str. Rusciorului nr. 48 în vederea închirierii lor pentru birouri sau producție.

Informații la telefon 1 47 38.

— 65 —

Vineri, 1 martie 1991, un grup de 150 de locuitori ai Sibiului, au declanșat o acțiune de protest ca urmare a lipsei de apă suferită timp de câteva zile. Pancartele purtate, revendicau generic: „APĂ ȘI CALDURĂ PENTRU COPII!”. Se dovedește, încă o dată, că nu se preîntâmpină reacțiile de nemulțumire prin acțiuni eficiente.

Am discutat cu dl. ing. Pinciu Ioan, responsabil cu problemele sociale în cadrul „Alianței Civice”, care, împreună cu coloana de manifestanți s-a deplasat în zona afectată (Platforma industrială Est). Au fost de față primarul Sibiului, șeful secției apă-canal din ca-

drul I.J.G.C.B. și directorul Întreprinderii „Independența”. Din discuție a rezultat că apa a fost închisă pentru a fi livrată la Panificație și Industria Laptelui.

Sibiul și criza de apă

Hotărârile luate „pe teren” au fost:

— începând cu ora 14,30 s-a deschis vana de alimentare;

— directorul Întreprinderii „Independența” a stabilit un

Mica publicitate

PIERDERI

• Pierdut legitimație serviciu, eliberată de Întreprinderea „13 Decembrie” Sibiu, pe numele Călin Viorel. O declar nulă. (3038)

• Pierdut legitimație serviciu, eliberată de Întreprinderea „Libertatea” Sibiu, pe numele Cuțitar Dumitru. O declar nulă. (3041)

• Pierdut acte personale, pașaport, acte juridice și

bani în trenul Rm. Vilcea — Sibiu. Recompensă. Mateaș Iulian, telefon 1 43 46, Sibiu. (3040)

CUMPĂRARI-VÎNZARI

• Cumpăr tutun de pipă. Telefon 1 81 08, între orele 8—15.

Cumpăr xerox. Vind fus-tă imitație piele șarpe și vază mare cristal. Telefon 924/1 64 00. (3047)

• Cumpăr franci și șilingi sau altă valută convertibilă. Telefon 8 25 74. (3045)

program pentru stația de hidrofor: zilnic între orele 5,30—7,30; 14,30—16,30; 20—22;

— Întreprinderea „Independența” s-a angajat să execute urgent un rezervor din inox de 4—6 m.c. pentru a înlocui vechiul rezervor deteriorat;

— Întreprinderea „Independența” va executa un rezervor subteran de 500 m.c. pentru colectarea apei în timpul nopții;

Toți participanții au fost de acord să nu se reducă livrarea apei spre Panificație, Industria Laptelui.

Dorin TEODORESCU

zată președintele egiptean Mubarak l-a caracterizat pe liderul irakian: „conducător ignorant care și-a trimis armata la sinucidere, în vreme ce el s-a ascuns în buncăr”.

FLASH

• Criza economică din Albania. Guvernul a sistat toate exporturile de alimente și a redus personalul diplomatic de peste hotare cu 50 la sută. Duminică au sosit în portul italian Otranto, cu un vas, 537 emigranți albanezi, iar la câteva ore alt vas cu 35 militari albanezi, îmbrăcați civil, cerind azil politic în Italia. • Atac israelian. Duminică la ora 12,20 (ora locală) avioane israeliene au atacat cu 6 rachete o bază palestiniană a organizației „Fatah” din Liban. Patru palestinieni au fost răniți. • Catastrofă aviatică. Două accidente de avion s-au produs duminică în S.U.A. Un Boeing 727 cu 25 de persoane la bord s-a prăbușit la decolare, în Colorado Springs. Altul s-a întimplat lângă o bază navală din statul Illinois. În nici unul din cazuri nu există supraviețuitori.

Rubrică de Emil PORIME

• În sprijinul și atenția tuturor agenților economici cu activitate de turism din județul Sibiu, indiferent de forma de proprietate anunțăm că au apărut:

— „Normele privind clasificarea unităților cu activitate hotelieră și de alimentație pentru turism” (pe stele și categorii) Preț 100 lei;

— „Criterii privind acordarea brevetului de funcționare pentru agențiile de turism” cu aplicare termen limită 1.03.1991—1.04.1991. Preț 5 lei.

Rugăm transmiteți anticipat contravaloarea broșurilor la S.C. „PUBLIROM” București, cont 30.01.20.18 B.R.C.E. pînă la 10.03.1991.

Pentru asistența tehnică în vederea întocmirii documentațiilor necesare în scopul emiterii brevetelor de clasificare a unităților hoteliere și a brevetelor de funcționare pentru agențiile de turism Centrul Teritorial de Expansiune pentru comerț și turism vă așteaptă la sediul Prefecturii, ultimul nivel.

Adidas și lopeți...

Țăranul va primi pământ și va trebui să-l lucreze cu UNELTE. Pe care de unde le va cumpăra? Logic ar fi să le găsească în „magazinele universale” din sat, cel puțin pe acelea de mici dimensiuni și de strictă necesitate. În Bradu există magazin, dar... cam afiț. Șeful lui, dl. Gheorghe Cormonea, ne prezintă „marfa”: cămăși, pantaloni și fuste din catifea, adidași ROSTAR (1 035 lei)... lipsuri, lipsuri și iar lipsuri! Nu găsești o lopată, un fierăstrău, un clește, ca să nu mai vorbim de cele necesare la munca câmpului. S-au făcut comenzi pentru cuie, caiele, lopeți cu scoc, pompe pentru apă (aici stratul de apă freatică este la mare adâncime), becuri, baterii, radiouri, televizoare, cizme de cauciuc și multe altele. Nimic nu s-a livrat, însă! Vânzările magazinului se învîrt în jurul a ceea ce sune după „liberalizare”, însă este clar că la aceeași cantitate de bani revine mai puțină marfă. Șeful magazinului ne spune că marea tragedie este cea a „repartițiilor”: te duci la un depozit, ai ceva marfă, dar n-o poți lua pentru că „n-ai titlul”. Și atunci, „stimai tovarășii”, care e diferența între acum și înainte? Țăranul ar răspunde, cu siguranță: atunci ne „exploatau” unii și acum alții.

Cît de bine o duc satul Bradu pare a spune clar călădirea „fostei primării”: geamuri sparte, miros de toaletă publică, scări rupte parcă de obuze, camere pustii și degradate, prin care vîntul zboară actele rămase de la „fostii”. Satul așteaptă cu nerăbdare „descentralizarea” care a rămas o vorbă goală.

Are cineva de gînd „să dea repartiție” pentru o viață umană și decentă țăranului român? E. I.

• PARTIDUL NAȚIONAL LIBERAL — ARIPA TINĂRĂ, filiala județeană Sibiu, anunță pe cei interesați că funcționează în Piața Mică nr. 28 și are program cu publicul în fiecare luni, marți și joi, orele 16—19. Relații la telefon 7 28 85.

INFORMATII

• Miercuri, 6 martie 1991, ora 17, în cadrul cercului de cultură, artă și propagandă al P.N.T.-c.d., cu sediul în Sibiu, str. G-ral Magheru nr. 3, are loc expunerea: „Mișcarea memorandistă”. Susține profesor Titus Turcu.

Sînt invitați să participe membrii și simpatizanții P.N.T.-c.d.

• Dl. av. Ioan Ban — deputat în Parlamentul Româ-

• Cumpăr obiecte vechi: piese de mobilier cu furnir gros deschis la culoare, cu intarsii și ornamente, tablouri în ulei (pe lemn și pînză), obiecte din sticlă colorată, ceasuri. Telefon 4 76 45, orele 18—21. (3043)

• Cumpăr valută — 175 lei/dolar, 115 lei/marcă. Telefon 3 50 37. (3044)

• Cumpăr foarte urgent medicamente: Eunoa S, Brausetabletten, Calcipot Tabletten sau Magnezium Verla Calciu Sandoz, Ivancea Oprea, str. Moara de Scoarță nr. 22. (3031)

DIVERSE

• Schimb apartament (casă I.L.L.) — o cameră și dependințe — în Piața Aurilor nr. 7 cu spațiu mai mare, preferabil în Hipodrom. Informații zilnic la telefon 2 75 36, familia Lupu.

• Caut pentru inchiriat garsonieră (semi)mobilitată. Telefon 1 46 92, seara. (3047)

• Agenția ARARAT, str. 9 Mai nr. 34 dactilografiază cereri pentru pămînt. (3039)

• GRĂDINIȚA nr. 33 Sibiu angajează prin concurs contabil. Relații telefon: 2 19 08.

• Caut urgent gazdă — în zona Călea Dumbăvii, zona parcului „Sub arini” sau Bulevardul Victoriei, sau alte zone imediat aferente acestora. Student, nezmotos, doare o cameră, singur (neasociat), la bloc sau casă. Răspuns la telefon 2 12 80 cu avizare, la camera 337, Munteanu M. După ora 17. (3026)

• Firma „Reisen” transportă persoane în Germania cu autocarul în condiții deosebit de avantajoase. Tel. 492 46. (2943)

PROGRAMUL TV

Marti, 5 martie

10,00 Actualități. 10,10 Horoscopul zilei. 10,20 Film artistic. Dincolo de moarte. (Franța). Premieră pe țară. 12,00 Ora de muzică. 13,00 Confluente. 13,30 Avangardă TV. 13,40 Bijuterii muzicale. 14,00 Actualități. 14,10 Audio-vizual studio. 14,30 Documentar științific. Măsura inteligenței. 15,00 Preuniversitară. 16,00 Medicină pentru toți. Bolile cardiovasculare (I). 16,15 Cheia succesului. 16,40 Muzica pentru toți. Dialog cu iubitorii muzicii ușoare. 15,00 Conviețuiri. 17,30 Forum. Sindicatele. 18,10 Telediscul muzicii populare. 18,30 Economia încotro? 19,00 Muzicorama. 19,30 Desene animate. Sandy Bel. 20,00 Actualități. 21,00 Telecinemateca. 22,45 Salut, prieteni! 23,45 Actualități. 23,55 Avangardă TV.

niel — face cunoscut persoanelor care beneficiază de reconstituirea proprietății funciare, să-și formuleze cereri către primării în vederea reconstituirii proprietății — în termen de 30 de zile de la publicarea Legii fondului funciar.

Invederăm că este vorba de un termen de decădere care a început să curgă începînd cu data de 20 februarie 1991. Ulterior acestui termen nu se mai poate solicita reconstituirea proprietății funciare, ci doar se poate solicita, închirierea, concesiunea sau cumpărarea terenurilor prin intermediul Agenției pentru Dezvoltare și Amenajare Rurală.

• Organizația municipală Mediaș a P.N.T.-c.d., anunță că începînd cu data de 8 martie 1991, în fiecare vineri între orele 17,30—19,00 organizează consultații cu privire la aplicarea Legii fondului funciar.

Cruciada lui George Urganul

New York (3 martie 1991) — Acum, după ce armele au tăcut, se poate vorbi în sfîrșit de pacea din Golf. Consiliul de Securitate al O.N.U. a aprobat, cu 11 voturi pentru, unu contra (Cuba) și trei abțineri (China, India, Yemen), o rezoluție, a 13-a, referitoare la conflictul din Golf, care cere Irakului: să plătească pagubele produse, să restituie bunurile furate din Kuweit, să înceteze orice operațiune militară contra Israelului sau Arabiei Saudite, anularea anexării Kuweitului, interzicerea depozitării armamentului chimic și biologic, eliberarea tuturor prizonierilor civili și militari, punerea la dispoziție a hărților câmpurilor de mine din Golf și Kuweit. Generalul Schwarzkopf din partea aliaților a avut duminică timp de două ore tratative, la un aerodrom din sudul Irakului, cu delegația irakiană. Toate condițiile puse de aliați au fost acceptate. „Ne-am înscris bine pe drumul unei păci trainice” a declarat la încheierea convorbirilor

Schwarzkopf. Într-un interviu acordat rețelei televiziunii NBC, secretarul de stat Baker a precizat că după încheierea armistițiului, navele americane vor rămîne în Golf, pentru a interveni în cazul în care Irakul nu respectă condițiile. În Kuweit începe în curînd o mare campanie de reconstrucție, cu investiții estimate la 100 miliarde dolari, în care S.U.A. va avea ponderea. Ziarul francez „Le Nouvel observateur” din 3 martie 1991 scrie: „George Urganul (n.r. — George Bush) a condus războiul ca pe o cruciadă”. Cît despre soarta lui Hussein se fac diverse speculații: că ar fi cerut azil politic în India, U.R.S.S. sau Algeria. Corespondentul ziarului „Le Monde”, care afirmase în numărul din 1 martie că Saddam Hussein ar fi cerut azil politic în Algeria, a fost expulzat din ordinul guvernului algerian. În mai multe orașe din Irak au loc manifestații împotriva lui Hussein. Într-o cuvîntare televi-

COLEGIUL DE REDACȚIE

Traian SUCIU — redactor șef (tel. 1 81 08); Dan Ioan BOGDAN — sociale (1 59 98); Lucian FILIP — învățămînt-cultură (1 59 98); Eugen IORDANESCU — evenimente (1 81 18); Radu STANESE — secretariat red. (1 81 18).